

Мосоловъ разправи за бѣгството на Кропоткина отъ военната болница въ Петроградъ, самъ билъ тамъ на стража. Кропоткинъ избѣгналъ презъ вратата между кола съ дърва, при разходката; войниците, които пазѣли, стреляли подиръ него, но той избѣгналъ съ файтонъ. — Адютантитъ на руския царъ. Бибииковъ. — „Независимостъ“ сега напада рускитѣ офицери. Стоиловъ мисли, по примѣра на румънския князь, да отвърне, като не допуска по-нататъкъ „Независимостъ“ въ двореца, нека види, че не се чете. — Следъ това князътъ говори съ мене върху министерството на вътрешнитѣ работи (Вълковичъ).

Подиръ вечерята отидохъ у Стоилова съ Панаретова (въ фракове). Тамъ дотърчаха Спасъ, Грековъ, Адженовъ, Балабановъ, Храновъ. Еленчани и бебровчани изпратили адресъ, като помолили своитѣ съграждани тукъ, на чело съ Моллова и Брадела, да го предадатъ, ала докторитѣ — се извинили. Какъ Стойчовъ, като чиновникъ въ Русчукъ, поради единъ облогъ, се изкачилъ на пладне на минарето и викалъ „янгънъ варъ“ [пожаръ] — долу срещналъ моллата: „тъкмо дотърчахъ да питамъ какво има“. Haymerle, като видѣлъ Стойчова, казалъ своето мнение за него: „er ist gross“ [той е голѣмъ]. — Въ Робертъ колежъ искали да отварятъ юридически факултетъ, Стоиловъ на шега се кандидатира за професоръ, когато го изгонятъ отъ тукъ.

Въ четвъртъкъ бѣ Константинъ и Елена и сжщевременно Спасовъ день (Възнесение). Сутринъта получихъ писмо отъ Павла изъ Бѣлградъ съ фотография. — Типиченъ день: голѣмъ празникъ, много посещения, политическо движение и топълъ задушенъ день. Сутринъта отидохъ у Спаса. Следъ това у Вацова да го поздравя; political views [политически изгледи]; тамъ бѣше Живковата жена. Вацовъ ми каза, че Цанковъ вчера получилъ писмо отъ Гладстона, много, каже, симпатично. По-късно узнахъ, че било кжсо: симпатии къмъ България, за сегашното събитие не знаеа нищо сигурно. Срегнахъ Шефера — неговитѣ писма отъ Видинско били много добри. Отидохъ у Стоилова, гдето въ салона бѣха майка му, Харикли, Лука и маса посетители — Драндаръ (съ пура, мълчеше), Натанаилъ, Кирилъ, тримата Золотовичъ, Д-ръ Петровичъ (добри известия отъ Шуменско и Варненско). Ходихъ у Лишина, ала не го намѣрихъ (Константинъ Николаевичъ Л.). Следъ това тръгнахъ изъ улицитѣ. Срегнахъ Сукнарова съ Живкова. Сукнаровъ много почтително ме поздрави; макаръ че му казахъ, че азъ не празнувамъ по тукашния календаръ, той: ние се смѣтаме за честити, че Ви имаме тукъ. Чудно. Ала *hic jacet lepus* [тукъ лежи заекътъ]. Тъкмо идѣше отъ Хитрово. Тамъ говорилъ, че работата била лесна, князе много, друго ще си изберемъ. Хитрово го накастрилъ. Въ това време влѣзълъ Thielau и двамата (на